

на тѣлото. Отчаяние, разочарование, възмущение, скръбъ, безнадеждна ревностъ, — всичко това го оплиташе въ жестоки прѣстени стискаше го до болка.

* * *

Късно сжщата вечеръ една весела компания отъ млади жени и мъже се бѣше събрала въ едно отъ веселитѣ заведения да гуляе. Тѣ често се събираха тамъ.

Изведнѣжъ на входа се показва една млада, стройна, хубава жена. Тя ги потърси за единъ мигъ съ погледа си, намѣри ги, усмихна имъ се съ цѣлата си младостъ, махна имъ съ ръка и съ очи, широко разтворени отъ много жажда за животъ, трѣгна къмъ тѣхъ. Нѣкои я забелязаха първи, после всички се обърнаха къмъ нея. Подвикнаха ѝ весело. Едни станаха бързо да направятъ мѣсто.

— Мими, защо се забави? Ние отдавна вече сме тукъ и те чакаме.

— Имахъ малко работа. Бѣхъ у една приятелка, захванахъ си едно моделче отъ нея, — даде своето обяснение, което никой не чу, нито пъкъ бѣше нужно да го дава на тѣзи безгрижници.

Хвърли бързо палтото си въ ржцетѣ на келнера, свали си шапката и седна между двама млади, пригладени, напарфюмирани и вече пийнали мъже...

Призори, следъ гуляя, когато единъ я изпрати до кжщи, на сбогуване предъ вратата ѝ бързо я цѣлуна и едва можа да каже:

— Лека нощъ, Мици!

Той се отдалечи на зигзагъ къмъ другия край на улицата, тананикайки си нѣкакъвъ шлагерь.